

Εκπαιδευτικός Όμιλος - αντιτετράδια της εκπαίδευσης

Εφατήριο νέων αγώνων η χρονιά που ξεκινά

5 Σεπτεμβρίου 2014

Τα σύννεφα του πολέμου, απλώνουν απειλητικά τη σκιά τους πάνω από την ευρύτερη γειτονιά της χώρας μας. Η Παλαιστίνη και η Λωρίδα της Γάζας μετατράπηκε τους καλοκαιρινούς μήνες για μια ακόμα φορά σε ένα απέραντο σφαγείο των ισραηλινών σιωνιστών, με την πλήρη κάλυψη και στήριξη των ευρωπαίων και αμερικανών ιμπεριαλιστών. Η όξυνση των ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων ανάμεσα στις ΗΠΑ - ΕΕ και Ρωσία που συσσωρεύονται και συμπυκνώνονται στην Ουκρανία βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη. Μια ενδεχόμενη εμπλοκή της χώρας μας, ως συνέπεια της εξάρτησης της άρχουσας τάξης με τους αμερικανο-ευρωπαίους ιμπεριαλιστές, στα πλαίσια των ΝΑΤΟϊκών δυνάμεων θα σηματοδοτήσει σκλήρυνση της εσωτερικής πολιτικής κατάστασης. **Ταυτόχρονα αναδεικνύει και ισχυροποιεί το σταθερό προσανατολισμό της πάλης του λαϊκού κινήματος σε αντιπολεμική - αντιιμπεριαλιστική κατεύθυνση.**

Η πορεία προς την «έξοδο από τα μνημόνια» που προδιαγράφει η κυβέρνηση Σαμαρά, για να υποστηρίξει το λεγόμενο «success story», σηματοδοτεί νέες αντιλαϊκές μεταρρυθμίσεις. Στο στόχαστρο της κυβερνητικής πολιτικής, που υπαγορεύεται ευθέως από την τρόικα, μπαίνουν ξανά τα λαϊκά εισοδήματα. Η επιβολή ακόμα μεγαλύτερης φοροληστρικής πολιτικής με τα νέα χαράτσια, οι επερχόμενες ανατροπές σε μισθούς και συντάξεις θα βαθύνουν και θα διευρύνουν ακόμα περισσότερο τη φτώχεια και την εξαθλίωση σε πλατύτερα τμήματα του λαού.

Η συνέχιση και το βάθεμα της αντιλαϊκής πολιτικής έχει ως απαραίτητο πυλώνα της τη σκλήρυνση και την όξυνση της κρατικής τρομοκρατίας. Από την ανοιχτή και ωμή βία και καταστολή μέχρι τα φύλλα επιστράτευσης που «απλόχερα» μοιράζει η κυβέρνηση Σαμαρά σε όποιον κλάδο εργαζομένων ορθώνει ανάστημα, μέχρι τις σχεδιαζόμενες αντιδραστικές ανατροπές στο πλαίσιο λειτουργίας του συνδικαλιστικού κινήματος, ο στόχος είναι πάντα ένας. Να ανακοπεί η πορεία συγκρότησης ενός αγωνιστικού πανεργατικού - παλλαϊκού μετώπου αντίστασης, πάλης και ανατροπής της πολιτικής που επιβάλλουν κυβέρνηση και ιμπεριαλιστές. Να υποταχθούν οι λαϊκές δυνάμεις στη θέληση των «ισχυρών».

Ο λεγόμενος «εκσυγχρονισμός» του κράτους που προαναγγέλλει η κυβέρνηση διά στόματος Κυρ. Μητσοτάκη, με την εφαρμογή της κακόφημης αξιολόγησης συναντά τις σημαντικές αντιστάσεις της πλατιάς πλειοψηφίας των εργαζομένων στο Δημόσιο. Για μια ακόμα φορά τονίζουμε πως η αξιολόγηση που μπαίνει σε εφαρμογή, ως στόχο έχει την επιβολή φτώχειας διάρκειας για τη μεγάλη πλειοψηφία των εργαζομένων στο Δημόσιο, ανοίγει διάπλατα τις πόρτες για μελλοντικές απολύσεις ενώ επιδιώκει να δημιουργήσει ένα νέο μοντέλο εργαζόμενου φτωχού και υποταγμένου.

Σημειώνουμε ως πολύ θετική την πλατιά συσπείρωση των εργαζομένων γύρω από τα σωματεία τους την προηγούμενη περίοδο και την οργανωμένη άρνησή τους να συμπληρώσουν και να καταθέσουν τα φύλλα ατομικής τους αξιολόγησης. Η ελάχιστη απόφαση της ΑΔΕΔΥ για αποχή από τις διαδικασίες αξιολόγησης

μετασχηματίστηκε σε ουσιαστική κίνηση των εργαζομένων. Απονομιμοποιήθηκε και αποκαλύφθηκε στη συντριπτική πλειοψηφία των δ/υ ο πραγματικός ρόλος και οι δραματικές συνέπειες της εφαρμογής της.

Επισημαίνουμε όμως πως η κίνηση αυτή δεν είναι αρκετή. Ο δρόμος για την συνολική ανατροπή της αξιολόγησης και των αντεργατικών μεταρρυθμίσεων στο Δημόσιο είναι μακρύς. Απαιτείται η ευρύτερη και πλατύτερη αγωνιστική συσπείρωση των εργαζομένων.

Ο κλάδος της εκπαίδευσης μπαίνει «ετεροχρονισμένα» στη μάχη της αξιολόγησης. Επί της ουσίας οι δεκάδες χιλιάδες εκπαιδευτικοί θα έρθουν αντιμέτωποι με την ατομική τους αξιολόγηση για πρώτη φορά τη χρονιά που τώρα ξεκινά. Και μάλιστα ο υπουργός Παιδείας Α. Λοβέρδος, γνωστός για τα επικοινωνιακά του «χαρίσματα», προτίθεται να ρίξει τον κλάδο στο λάκκο της αξιολόγησης με τη δική του θέληση και στη βάση του δήθεν εθελοντισμού. Να τονίσουμε στο σημείο αυτό πως η αξιολόγηση αποκτά διαφορετικά χαρακτηριστικά στην εκπαίδευση απ' ό,τι στον υπόλοιπο δημόσιο τομέα. Έτσι στην εκπαίδευση συνδέεται αποκλειστικά και μόνο με τη βαθμολογική - μισθολογική προαγωγή, ενώ στο υπόλοιπο Δημόσιο συσχετίζεται άμεσα και με τον επιπλέον παράγοντα του επιμερισμού των ποσοστών ανάμεσα σε «καλούς», «μέτριους» και «κακούς» εργαζόμενους. Με τον τρόπο αυτό η κυβέρνηση αποκτά ένα σχετικό προβάδισμα, καλώντας τους εκπαιδευτικούς να αξιολογηθούν «εθελοντικά» ώστε να προαχθούν βαθμολογικά και μισθολογικά (βλ. και ν.4024/2011 ενιαίο μισθολόγιο).

Η εφαρμογή του νέου νόμου για το Λύκειο στην Α' Λυκείου την περασμένη χρονιά επιβεβαίωσε με τον πιο τραγικό τρόπο τις πραγματικές του στοχεύσεις. Τα πρωτοφανή ποσοστά σχολικής αποτυχίας, το ακόμα πιο σκληρό εξεταστικό σύστημα και η συνολική αποδόμηση του περιεχομένου σπουδών, διαμορφώνουν ένα μοντέλο εκπαίδευσης ακόμα πιο ταξικό, που απορρίπτει τη νέα γενιά και την εκδιώκει προς την άτυπη εκπαίδευση, τη μαθητεία και τη μαύρη, ελαστική εργασία. Ταυτόχρονα η δημόσια παραδοχή της νέας πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Παιδείας για πάνω από 20.000 κενά σε εκπαιδευτικούς τη χρονιά 2014 - 2015, οι τεράστιες ανάγκες σε εκπαιδευτικό προσωπικό λόγω των μαζικών συνταξιοδοτήσεων και της πλήρους ανυπαρξίας διορισμών, γενικεύουν και μονιμοποιούν τις ελαστικές μορφές εργασίας και δημιουργούν συνολικά ένα εκρηκτικό μείγμα στην εκπαίδευση.

Μπαίνει επιτακτικά το ερώτημα τι να κάνουμε. Έχουμε τη βαθιά πεποίθηση πως η πολιτική αυτή μπορεί να αναχαιτιστεί και να ανατραπεί μόνο μέσα από τον μαζικό, ενιαίο και παρατεταμένο αγώνα των εργαζομένων και όλου του λαού. Πιάνοντας το νήμα των αγώνων της προηγούμενης περιόδου, οφείλουμε να επαναφέρουμε στην ημερήσια διάταξη το τρίπτυχο μισθός, Παιδεία - Υγεία - Πρόνοια, μόνιμη και σταθερή εργασία ως βάση πραγματικών αιτημάτων που μπορούν να συσπειρώσουν ευρύτερες εργατικές και λαϊκές δυνάμεις. Με βήματα σταθερά, αποφασιστικά, που θα «πατάνε» πάνω στην πραγματικότητα, που θα εμπνέουν τους εργαζόμενους και θα τους δημιουργούν την ελπίδα ότι μπορούν να αντιστρέψουν τη μαύρη πραγματικότητα, ότι μπορούν να αποκρούσουν τον εργασιακό εφιάλτη της κυβέρνησης και της τρόικα, μπορούν να προκύψουν αγώνες μαζικοί ενωτικοί ταξικοί και αποφασιστικοί. Απαραίτητη προϋπόθεση είναι η δημιουργία ενός ισχυρού μετώπου τόσο στην «κορυφή» του συνδικαλιστικού κινήματος, όσο όμως και κυρίως στη βάση των εργαζομένων στους βασικούς τομείς του λεγόμενου κοινωνικού κράτους αλλά και με τους εργαζόμενους στον χειμαζόμενο ιδιωτικό τομέα.

Ο Εκπαιδευτικός Όμιλος θα δώσει όλες του τις δυνάμεις προς την κατεύθυνση αυτή.